

הערות הרב שמואל אשכנזי שליט"א לكونטראס יפה לבשימים.

בס"ד פעמי"ק ירושלים, ארבעים לעומר בשנת ארבע וארכבים למאה השמינית באלו הששי במוציאי מנוחה. אקיים הבטהה. להגнос גון זאנחה. ולהמיעיא רוחה. אורה ושמחה. לראובן עמאר. אשר התימר.

לכתחו מבואר. בזותם בשמיים דאס דלא כמאר.

עינתי בكونטראס יפה לבשימים, אשר הבאתי לי, ורשמתי בגלגולנותיו תקונים רבים, אך בודאי נותרו טויות שלא תקנתי. והרי לך בזאת כמה הערות:

א. דף א ש' 3 (מלמטה): ומאו (תקני) לא נדפס כ"א פעם אחת בשנת תרמ"א. כדי לעזין כי בשנת תק"ף בערך ניסחה מי שנייה להוציאו שנית בדפוס את שם ראנר, ור' מרדכי בנט פרסם אגרת בה הוא מוחה נגד נסיך זה. עיי תולדות ר"מ בנט, טרנוב תרפט, עמ' 25.

ב. דף ה הערכה 2: ספר הברית ח"א דורך מאמר ב' פ"ח. –

על: ספר הברית ח"א, כתוב יושר מאמר ב, דורך מאונה, פרק בה.

ג. דף ז' והערה 9: ספר חממות הימים... הינו פירוש על התורה... ולך ראה מש"כ עליו הגאון רב חיים פלאגי ז'יל (בר' זכורי נבי' מספiron, וכמודומה שהוא בקב' החיים) רכש למור ומעין בו, לבו נמס בקרבו ומתמלא ברוחו וקדושה, ורוב יראתו ממנה הוא.

ספר חממות ימים (כיצ"ל!) איינו פירוש על התורה אלא ספר מוסר בדרך קבלה לכל כלות השנה, כגון טדר היום. ורchip הארי' שבחו בספרו כל החמים, אומיר תルド, ערך הדשנה, דף יז'ית. בתוך הדברים הוא מעיד על זקנו היר"ח [בר' יוסף רפאל חזן בעל חקורי לב] שהיה לומד בס' חמ'י בכל שבת ומועד וזה אמר שע"י לימוד בטה"ק להזה היה לו האורה קדושה וטהרה מקדושת שבת וו"ט. ומוסוף הנזכר ומעיד מנוטינו הוא. שלא יבנש

בלב התלהבות מקדושת שבת וי"ט אם לא עיי קריאה בס' התורה הזה.

ד. דף ז' ש' 8 – ר' זאב וולף לנדרברג הרפיט את ספרו זאב יעט בפפ"א תקנוג, מיד לאחר עצת בשמיים ראש. דף ח' ש' 5: וכן ראייתי בספר קרייה נאמנה... שנסתפק איך יתכן שהחת"ס יכינה לדברי הרא"ש ז'יל בשם

כובי הרא"ש ח'ז, וככתב שם ט"ס הוא ז'יל כתבי. – אין הדברים מדויקים. ספר קרייה נאמנה כתוב שמואל יוספ פון, ובסופו הרפיט קונטראס הערות שנותן לו ר' ממותתינו שטראשון. בתוך הדברים כתוב רמ"ש: וראייתי בשוו"ת חותם סופר... שאלה זו לקוחה מכובדי הרא"ש שבט' בשמיים ראש... לא אדע אם הוא ט"ס וצ'יל "מקתבי" או שכובונה כתוב כן, לומר שכובן נתיחסו להרא"ש ולא לו המה. עכ'ל רמ"ש. והחשש "כיב נשתלחזה יוז המרפיטים בספר שוו"ת החת"ס בתשובה זו (או'ה קנד) דאך אפשר שיכתוב שתשובה הנור'ב שוכר שם לקוחה משוו"ת הבשר' אחר שנו'ב נכתוב קודם לבש"ר

חשש שהוא, וכונת ח"ס שהנור'ב ראה תשובה זו בכיר' שהי' בכ"י ביר' שב' ר'ש!

ג. בדף ט פרק ד'ז'ובא (לא פחרות מהמש פערמי) ספר "מצפה יוקהיאל" וצ'יל: מצפה יקהתאל (ע"פ יהושע טו לח). כן הובא שם "כתב ביטול החרט" של הנור'ב, ואולם באמת אין כאן אלא אגרת שליח הנור'ב לש"ב ר'ש על בקשתו לעזאת בגלי נגיד החרט שהטילו עליו דיני אה"ו – והנור'ב מסרב ואומר: דוחיתרمرة להשואל שאין

ציריך לחוש לחרט ההוא, אבל לכתבו דרך גזירה אין אני מכenis עצמי בחלוקת.

ד. דף יא פרק ה: הגאון ר' ירוחם פישל פערלא... כתוב על מהרי'ל צונץ ומהר'ס בענט ויל שרוב ראיותיהם אינם [ע"ל: אינן] מכירויות, חולות אלו השנים. כל אותן שמו עצם שופטים בדבר זה לא מעאו שם ראי' לדביריהם. – תמהני על הכהני מהרי'ל ליום טוב ליפמן (לאופולד) צונץ ועל הבאות בנשימה אחת עם הגאון ר' מרדכי בנט עוד קודם לכן. היר' גם מבהנין הזמן הוא מאוחר בהרבה שנים. ר' מיל' יצא נגיד ב"ר סמוך להופעתו (בשלחי תקנוג) ורק לאחר לחמש וששים שנה (בשנת תריה) יצא צונץ לטען כי ביר' מוויף הוא (בספרו הגורמוני ריטוס. ורביו תורגם לעברית עיי הגורי'פ' (נעם בכב' שבד) ובעמי' שיח הוא מכונה: החכם הגדור הדרי'ל צונץ ז'יל).

ה. דף ט' והערה 5: בספר קהלה משה... לר' משה פרידלנדר ז'יל – על ספרים ומחברים. – קהלה משה חיבר שמואל וונגער והוא: רשימת כל הספרים העבריים... הנמצאים באספת (משה אריה ליב) פרידלנדר... בס"ט פטרכורג (לנינגרד). במחברת שנייה, פטרכורג תרנוג, עמ' 220, 1796, הוא מספר שהטופס שהגיע לידי רמ"ט חזא האוטופס שהי' לאבי המחבר הגראץ' והו הוטפות רבות בעצם כי' של ר'ש, ואთ הננסות האחרונות כתוב המחבר ערבית עיי הגורי'פ' (נעם בכב' שבד) ובעמי' שיח הוא מכונה: החכם הגדור הדרי'ל צונץ ז'יל).

ט. דף ט' (בסיומו): תשובה לר' חיימ פלטיאל ז'יל חכם שאינו מוכך כלל. – ר' חיים בר' ברוך פלטיאל מגניזבורג הוא פוטק ופייטן מפורסט שחיל פני שבע מאות שנה. הוא היה תלמיד חבר של מהר"ם מרטנבורג ותשובתו בהלכה נדפסו בתוך תשובה מהר"ם. ספר המנהיגים שלו שימש יסוד לת' המנהיגים של ר' אברהם קלחנן ולאחרונה אף נתפרסם בדפוס ספרו של ר' מילר פירושי התורה" (ירושלים תשמא).

ו. דף יז' (בראשו): בסימן שט מביא תשוא' ר' לקובינוס בר' משה ז'יל ובס"י פא מביא תשוא' ר' משולם בר'

קלונימוס איש לוקא... רבניים שאינם ידועים ומפורטים. – שני החכמים אב ובנו הם. ר' קלונימוס בר' משה מלוקה היה מגדרלי חכמי הדור לפני אלף שנים יותר תשובה רבנן קלונימוס מלוקה' נאספו עיי' ר' יואל הכהן מילר שהווייאן בשנת תרנאנ בברלין, בנו ר' משולם שאל שאלות מרוב שרים ורב האיי גאנוי פמבדיתא. והובא ברשי' ובותספוט ובספר חסידים. גם תשובתו בונסו בידי ר' מילר שהווייאן בשנת תרנאנ בברלין. שניהם פיענים גדולים היו ורגמ'ה בתשובתו על הפיטנים מעיד עליהם שחכמים גדולים היו ויש למדוד מהם להלכה ולמעשה.

יא. לדך ייח סי' יד – אף למסכת טהරין נדרשו חידושים הרמה (שלונייק תקננה).
יב. דך ייח סי' כ: ר' קלוניוס בר' משה זל... זקינו של הרוקח. –
טעות בידך! ר' קלוניוס בר' משה מ מגנזה היה אביו של הרוקח. אביו היה ר' קלוניוס בר' משה
מלך קדרס לו במאתיים שנה. עי' בהערה הקודמת.

יג. דך ייח פרק י: ר' דוד ממיעץ... אפשר שהוא ר' דוד ממעצברוג זל שהובא במהר"ט ביב סי' תשנ"ג. – שני
חכמים הם ר' דוד ממיעץ הובא בתוספות לרבותלו: ד"ה אמר (ובן היה רגיל רבינו ולבן פרורין
בימים בלילה כדי לאבלן שחר ברכת המזיא באבלא ברכת המזון, שלא לאחר, כדי שיתחזק ראשו וובל
להגדר החלכה) הוא – הוא ר' דוד ממילן שהובא בתוספות לעבורה זורה נח: ד"ה בצר, שכן הובאו הדברים
בשם ר' דוד ממיעץ עי' יהודה שריליאן רבו של הסמ"ג. עי' עשין קלה. ר' דוד ממינצנברוג – שהובא
בכמה מתשובייו של מהר"ט מרוטנברוג וכן בתוספות לכתובות ד: ד"ה עד (ואומר הר' דוד מניצנברוק) –
יה היה בנו של ר' קלוניוס (עי' שות' מהר"ט ביב סי' ז) והוא רבינו קלוניוס בר' מאיר משפירה אביו של ר' יהודה
בעל חוסי תנאים ואמוראים. רבנו של הרוקח.

יד. דך ב: בספר צמח דוד (אגנו – ספרים ומחקרים) כתוב בערכו "ר' שאול... חיבור ספר כסא דהנסנא על ספר
בשימים ראש הרפטסו בשנת תקנ"ג עב"ל –

צמח דוד אינו על ספרים ומחקרים. הספר שנחלק לשני חלקים כולל קורות עמו בח"א וקורות אומות העולם
בח"ב מחברו ר' דוד גאנז היה תלמיד הרמ"א ונפטר בשנת שעג', וכייד בתב על ספר בשימים ראש שנדרס מהא
ושמונה שנים לאחר פטירתו? האמת היא שרדי"ג הדפיס את ספרו בפראג בשנת שנגב (מאיתים שנה קדם
הרפסת ספרים ראש!) ורק בהצעה הששית, שיצאה במלברג תרז', הוסיף אמ"מ [אברהם מנחים מנדל מוז]
בסוף כל חלק "נותפת לאלף הששי... עד שנת תר"ז" ובסתוק ח"א החביר את ר' שוחיבר כסא דהנסנא.
טו. באותו דך ("אחרית ימים") הגאון ר' שאול... שבסל עלבונות והיה נרדף בעיר מולדתו ומוקם מגוריו
בערלין... –

הרבנים סתומים ואיינם נכוונים. בעיר מולדתו (אמשטרדם) לא נרדף כלל. בשנת תקם בערך פרש מרבותות
פפ"א ועבר לגור בברלין (בשנת תקמ"ב נתמנה ר' יוסף תאומים, בעל פרי מגדים, לאב"ד פפ"א) שם הדפיס
את ב"ר בשנת תקנג. בשנת תקנה הגיעו ללונדון ונפטר בה (כג השון תקננה). צואותו מנוסה ב"לייטו-רובלט דס
אוריננטס" לשנת 1844 (תרד] דף 21. ושם העתקה הגראי"פ (נעם סוף ח"ב).

ואחתם בברכת יגדיל תורה ויאדר

שמעאל הקטן אשכנו

בתיה ההונגרים 85/ב

ירושלים

ת.ר. 769

תורתך וברכתך לר' שמעאל אשכנו שליט"א אשר הויל מרצונו הטוב לעין בקונטרס "יפה לבשימים",
להגיהו ולהעיר את הערותי החשובות והנוחות. תהוי משוכרטו שלימה מעם ר' יתברך. וימלא כל שאלה
לבו לטובה.

אחד היא אשר ראייתי להшибו:

כי מש"כ בהערה זו בסופה דחשש שוא הוא, וכונת החת"ס שהנ"ב ראה תשובה זו ובש"ר שהיה בכח"י בידי
ש"ב הר"ש. עי' ב. תחילתה נראה דדרוך גדול לומר שהנ"ב יביא דברים בספר כת"י ויעלים שמנו או שם מחברו,
ועוד דא"כ שראה הטע"ב כתבי הבשור בידי ר"ש, נמצוא שאין לך עדות ברורה וגדרה מזו על אמריות ונכוונות
הספר, ואין יקרה כיenna החות"ס לחשוי זו כובי הראש, אחר שהנ"ב ראה לכת"י הבשור והביא ממנו, על בן נראה
כמ"ש דיש לחוש לשלוות יד, וצ"ע.

המו"ל